

สาระ: ลูกที่แสนหวาน การมีความเคารพนับถือต่อศรัทธาของพ่อหมายถึงการไม่ขาดมูร์ลี และเชื่อฟังคำสั่งสอนทั้งหมด

คำถาม: ถ้าหากลูกถูกถามว่ามีความสุขและพอใจไหม, ลูกจะตอบกลับไปอย่างไรด้วยความซาบซึ้ง?

คำตอบ: ให้บอกพวกเขาว่า: ฉันเฝ้าแต่ใส่ใจอยู่ในการค้นหาผู้เดียวผู้ที่อยู่ไกลออกไปในธาตุแห่งแสง เวลานี้ฉันได้พบท่านแล้ว ฉันต้องการอะไรอีก? ฉันได้ในสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ลูกๆ ของพระเจ้าจะไม่ใส่ใจในสิ่งอื่นใด พ่อมาทำให้ลูกเป็นของท่านและกำลังวางมงกุฎบนศีรษะของลูก ดังนั้น, ลูกจะต้องสนใจเกี่ยวกับสิ่งใดอีก?

โอมขานติ พ่อพูดว่าสิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอนว่า บาบาคือพ่อ ครูและครูสูงสุด ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนการจดจำระลึกถึงนี้แก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนสิ่งนี้แก่ลูกในทุกวงจร เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อ ครูและครู เวลานี้ที่ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าลูกเข้าใจสิ่งนี้, บางคนก็ลืมพ่อ และดังนั้นเขาจะจดจำครูหรือครูได้อย่างไร? มายามีพลังเหลือเกินที่แม้กระทั่งลูกจะรู้ถึงการยกย่องในทั้งสามรูปของท่าน แต่เธอก็ยังทำให้ลูกลืมทั้งสามรูปนี้ มายาคือผู้ทรงอำนาจเช่นนั้น ลูกๆ เขียนเช่นกันว่า บาบา เราลืม! มายามีพลังมากเหลือเกิน! ตามละคร สิ่งนี้ง่ายมาก ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีใครอื่นใดจะเหมือนท่าน ท่านคือพ่อ ครูและสัทครู ท่านคือสิ่งนี้จริงๆ ไม่ใช่เรื่องโกหก ลูกควรมีความเข้าใจสิ่งนี้ภายในตนเอง แต่มายาทำให้ลูกลืม บางคนพูดว่าพวกเขาพ่ายแพ้ ดังนั้น พวกเขาจะสะสมหลาย ๆ ล้านในทุกย่างก้าวได้อย่างไร? เหล่าเทพถูกวาดภาพพร้อมกับสัญลักษณ์ของดอกบัว สิ่งนี้ไม่สามารถให้ไว้กับผู้ใด การศึกษานี้สอนโดยพระเจ้า ไม่ใช่โดยมนุษย์ การศึกษานี้ไม่สามารถสอนได้โดยมนุษย์ แม้ว่าเหล่าเทพได้รับการยกย่อง เพียงพ่อเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด จะมีการยกย่องเป็นพิเศษสำหรับพวกเขาได้อย่างไรในเมื่อทุกวันนี้พวกเขามี “ความเป็นลา” และพรุ่งนี้พวกเขาก็จะมีอาณาจักร? เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ลูกรู้ว่ามียูกมากมายที่ล้มเหลวในความพยายามของเขา เพียงผู้ที่ผ่านเมื่องจรที่แล้วเท่านั้นที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ ที่จริงแล้วความรู้ที่ง่ายมากแต่มายาทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า: เขียนชาร์ทของลูก! อย่างไรก็ตาม ลูกก็ไม่สามารถทำสิ่งนี้ ลูกจะนั่งเขียนชาร์ทได้นานเท่าไร? เมื่อลูกนั่งลงเพื่อเขียนชาร์ท ลูกต้องตรวจสอบว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาสองชั่วโมง และแล้วจึงสามารถเห็นได้ด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาของพ่อในทางปฏิบัติ พ่อก็เข้าใจว่าบางทีลูกที่นำเสนอ, ที่สิ้นหวังเช่นนั้นอาจอับอาย! มิฉะนั้นแล้วศรัทธาจะนำไปใช้ในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่ถึงสองเปอร์เซ็นต์ที่เขียนชาร์ทของเขา ลูกๆ ไม่มีความเคารพนับถืออย่างมากต่อศรัทธา แม้ว่าพวกเขาได้รับมูร์ลี พวกเขา ก็ยังไม่ศึกษามูร์ลี หัวใจของเขาจะต้องขับเคลื่อนอย่างแน่นหนาที่บَابากำลังพูดสัจจะอย่างแท้จริง หากฉันไม่ศึกษามูร์ลี แล้วฉันจะสามารถอธิบายอะไรให้กับผู้อื่น? (การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง) โอมขานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าที่จริงแล้วเราคือดวงวิญญาณและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนพวกเรา ท่านพูดอะไรอีก? จดจำพ่อและลูกจะกลับมาเป็นนายของสวรรค์! พ่อ การศึกษาเล่าเรียนและครูทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ แม้กระทั่งผู้ประทานชีวิตใหม่ก็รวมอยู่ในสิ่งนี้ ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในไม่กี่คำ ลูกมาที่นี่เพื่อทบทวนสิ่งนี้ เนื่องจากลูกเองพูดว่าลูกลืมในสิ่งที่พ่อได้อธิบายเอาไว้ เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่และทบทวนความรู้นี้ แม้ว่าบางคนอยู่ที่นี่, พวกเขา ก็ไม่สามารถทบทวนความรู้นี้ นี่ไม่ใช่โชคของเขา! พ่อตัดสินใจให้ลูกเพียรพยายาม เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สนใจให้ลูกเพียรพยายาม นั่นไม่สามารถมีความไม่ชอบในสิ่งนี้ และไม่มีเรียนพิเศษ ในการศึกษาทางโลกพวกเขาจึงครุมาสอนพิเศษให้เป็นการส่วนตัว ครูผู้เดียวนั้นสอนทุกคนเหมือนกันเพื่อสร้างโชคของเขา มากแค่ไหนที่ครูจะมาสอนแต่ละคนเป็นการส่วนตัว? มีเด็ก ๆ มากมาย! ในการศึกษาทางโลกนักเรียนบางคนเป็นลูกของบุคคลสำคัญและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสอนเป็นการส่วนตัว ครูของเขาก็สามารถเข้าใจได้ว่าบางคนมีสติปัญญาทึบและดังนั้นจึงต้องทำให้เขามีค่าต่อการได้ทุนการศึกษา พ่อไม่ทำสิ่งนี้ ครูผู้เดียวสอนทุกคนเหมือนกัน ครูอื่นตัดสินใจให้เด็กเพียรพยายามเป็นพิเศษ ครูผู้เดียวไม่มาขอให้ใครเพียรพยายามเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ การช่วยให้ใครเพียรพยายามเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษนั้นหมายความว่าครูของเขามีความเมตตาเป็นพิเศษต่อเขา แม้กระทั่งครูอาจจะใช้เวลาเป็นพิเศษเพื่อสอนนักเรียนซึ่งเขาจะกลับมาฉลาด ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการเรียนเพิ่มเป็นพิเศษ ไม่มีเรื่องของสิ่งนี้ ท่านเพียงแต่ให้หนึ่งมนตราที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก นั่นคือ มานมานะภาพ! ลูกเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นจากการจดจำระลึกถึง ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าจากการจดจำท่านลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกมีความรู้ มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นตามนั้น ลูกจดจำระลึกถึงน้อยลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์น้อย ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความพยายามของลูก เราต้องกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนรู้ถึงการยกย่องของพวกเรา มีคำกล่าวไว้ว่า: ท่านคือดวงวิญญาณบุญและเราคือดวงวิญญาณบาป วัดต่าง ๆ มากมายได้ถูกสร้างขึ้นมาให้แก่พวกเรา ผู้คนไปที่นั่นเพื่ออะไร? ไม่มีประโยชน์อะไรเพียงแค่นี้ได้เลื่อมบอง จากการมองเห็นผู้อื่นไปวัด, พวกเขา ก็ไปวัดด้วยเช่นกัน พวกเขาไปที่นั่นเพียงแค่ชำเรืองมอง บางคนพูดว่า: คนนั้นคนนี้ไปจารึกแสงบุญและฉันก็ต้องการจะไปด้วยเช่นกัน อะไรจะเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น? ไม่มีอะไรเลย! ลูกก็เช่นกันเคยจารึกแสงบุญ เช่นที่พวกเขาฉลองทุกเทศกาล

ดังนั้นพวกเขาก็คิดว่าภารกิจแสวงบุญเป็นเทศกาลด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกพิจารณาว่าการจดจำระลึกถึงเป็นเทศกาล ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นั่นมีเพียงหนึ่งคำ มานมานะภาพ ! การจาริกแสวงบุญของลูกนี้คงอยู่ตลอดไป พวกเขาที่พูดเช่นกันว่าพวกเขาเคยไปจาริกแสวงบุญที่คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตามลูกมีความรู้ที่จะบอกพวกเขาว่าลูกไปสู่การจาริกแสวงบุญนี้ทุกวงจร เพียงพอเท่านั้นที่มาสอนการจาริกแสวงบุญนี้ พวกเขาไปจาริกแสวงบุญยังสถานที่จาริกแสวงบุญหลักทั้งสี่แห่งชาติแล้วชาติแล้ว พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญ เมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญ, พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทุกวันนี้ทุกสิ่งมีแต่ความสกลปรกอบอย่างมาก! พวกเขาไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ เวลานั้นพ่อมาบอกกับลูกว่าการจดจำระลึกถึงคือการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง พวกเขาไปจาริกแสวงบุญและเมื่อพวกเขากลับมาบ้านพวกเขาก็กลับไปเป็นเช่นเดิม พวกเขาที่เฝ้าแต่ตระเวนไปทั่ว เช่นที่วาสโกดากามาตระตระเวนไปรอบโลก ดังนั้นพวกเขาก็ตระเวนไปทั่วเช่นเดียวกัน มีเพลงร้องว่า: เราตระเวนไปทุกหนแห่งแต่ก็ยังอยู่ห่างไกลจากท่าน ไม่มีใครบนหนทางของบัตติสามารถทำให้ลูกบรรลุถึงท่านได้ ไม่มีใครได้พบพระเจ้า พวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า พวกเขาไปจาริกแสวงบุญและแล้วเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาที่ติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า การจาริกแสวงบุญทั้งหมดนั้นไม่ใช่ของจริง เวลานั้นลูกเข้าใจว่านี่คือยุคบรรจบกันที่สูงส่งที่สุดเมื่อพ่อมา วันหนึ่งทุกคนจะมารับรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว มีคำกล่าวว่า: “ในที่สุดท่านก็บรรลุถึงพระเจ้า” แต่อย่างไร? ไม่มีใครรู้นี้ ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกเพียงแค่อ้างถึงชื่อบาร์ตเท่านั้น ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่น ทั้งโลกกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นมีศานานับไม่ถ้วน พ่อมาและบอกลูกถึงความรู้ของต้นไม้มั่งต้น ท่านเตือนลูกถึงสิ่งนี้ ลูกเคยเป็นเทพและแล้วลูกก็กลายเป็นนักรบ ต่อมาก็กลายเป็นพ่อค้าและศูทร เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มิน พ่อให้การอธิบายที่ง่ายตายเช่นนั้นแก่ลูกของคำว่า “ฮัม โซ” (ฉันเคยเป็นเช่นนั้น) โอม หมายถึง “ฉัน ดวงวิญญาณ” และคือ ฉัน ดวงวิญญาณ ผู้ที่วนไปรอบวงจร ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ฉัน ดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาพวกเขาที่รู้ถึงความหมายของ “ฮัม โซ” ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อพูดว่า: จงจดจำมันตราไว้อย่างสม่ำเสมอ! หากลูกไม่มีวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้อย่างไร? เราดวงวิญญาณเวลานี้กลายเป็นบราห์มินและแล้วจะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถถามใครในสิ่งนี้ แต่ก็มีไม่มีใครสามารถจะบอกคำตอบกับลูกได้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจความหมายของ 84 ชาติ “การขึ้นลงของบาร์ต” ได้จดจำกันมา นั่นคือสิ่งที่ดี! เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่งเกี่ยวกับสภาพของสาโทประธาน, สาโท, ราโจ, ทาโม, สूरियงศ์, จันทรวงศ์, สกอลพ่อค้า. เพียงพอเท่านั้นที่เป็นเมล็ดที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้เข้ามาในวงจรนี้ ไม่ใช่เราดวงวิญญาณจะกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่เลย! พ่อทำให้พวกเราติดเทียมกับตัวท่านของการเต็มไปด้วยความรู้ ท่านไม่ได้ทำให้เราเป็นพระเจ้าเหมือนกับท่าน สิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างกระจ่างมาก เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ลูกสามารถดวงวงจรในสติปัญญาของลูกได้ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรของการสำนึกในตนเอง จากการใช้สติปัญญาของลูก ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกเข้ามาในวงจร 84 ชาติอย่างไร ทุกสิ่งถูกรวมอยู่ในสิ่งนี้ เวลา, สกอลและวงศ์สกุลเช่นกันทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ลูกควรมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาด้วยความรู้ในเท่านั้นที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูง เมื่อลูกมีความรู้, ลูกสามารถให้ความรู้กับผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้รับข้อสอบใดๆที่นี่ ในโรงเรียนอื่นข้อสอบของเขามาจากต่างประเทศ ผลลัพธ์ของผู้ที่ศึกษาต่างประเทศก็จะให้กับพวกเขายังต่างประเทศ ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาที่สำคัญที่ตรวจข้อสอบ ใครตรวจข้อสอบของลูก? ลูกเองที่ต้องทำสิ่งนั้น ลูกสามารถทำให้ตนเองเป็นอะไรก็ได้ตามที่ลูกต้องการ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์จากพ่อในสถานภาพอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการจากความเพียรพยายาม ที่นัทรศาสตร์ลูกถามพวกเขาว่า: ท่านจะกลายเป็นอะไร? เป็นเทพ นักกฎหมายหรือเป็นอย่างอื่น? มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อและทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นตามนั้น ผู้ที่จดจำพ่อเป็นอย่างดีสามารถเข้าใจได้เช่นกันว่าพวกเขาต้องทำงานรับใช้ประชากรต้องถูกสร้างขึ้นมา อาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นมา และดังนั้นทุกประเภทเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับสิ่งนั้น ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่นเพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาดน้อยเท่านั้นที่ต้องการที่ปรึกษา ที่นั่นลูกไม่ต้องมีที่ปรึกษาใดๆ บางคนมาถามบาบาเพื่อขอคำแนะนำของท่าน พวกเขาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับสิ่งหยาบๆ “เราควรทำอะไรกับเงินของเรา?” “เราจะดำเนินธุรกิจของเราอย่างไร?” บาบาส่งคำตอบว่า อย่างน่าเชื่อถือทางโลกมาให้กับพ่อ บางครั้งท่านให้การคำจูนสนับสนุนเล็กน้อยกับลูกบางคนเพื่อที่พวกเขาจะไม่ท้อแท้ นั่นไม่ใช่ธุรกิจของพ่อ ธุรกิจของพ่อคือการชี้หนทางให้แก่ลูกที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร ลูกกำลังได้รับศรัทธาขณะที่เหลือทั้งหมดคือการกำหนดของปีศาจ ในยุคทองมีหนทางที่สูงส่ง ในยุคเหล็กมีการกำหนดของปีศาจ นั่นคือดินแดนของความทุกข์ ที่นั่นลูกไม่จำเป็นต้องถามว่า: เธอมีความสุขและพอใจไหม? สุขภาพของเธอดีไหม? คำถามเช่นนั้นไม่อยู่ที่นั่น คำถามเช่นนั้นถามกันที่นี่ เธอไม่มีความสุขลำบากใด, ไข้ไหม? เธอมีความสุขและพอใจไหม? สิ่งต่างๆมากมายก็รวมอยู่ในสิ่งนี้เช่นกัน ที่นั่นไม่มีความทุกข์ที่ลูกจะต้องถามถึงสิ่งนี้ นี่คือโลกของความทุกข์ อันที่จริง ไม่มีใครควรถามคำถามเหล่านี้ แม้ว่ามายาทำให้ลูกตกลงมา ลูกก็ยังได้พบ

พ่อ ลูกควรตอบว่า: เหตุใดท่านจึงถามฉันเกี่ยวกับสวัสดิภาพของฉัน? เราคือลูกของพระเจ้า ดังนั้น ทำไมท่านจึงถามเราเกี่ยวกับสวัสดิภาพเล่า? ฉันใส่ใจที่จะพบผู้เดียวที่อาศัยอยู่ที่ไกลโพ้นในธาตุแห่งแสง เวลานี้ฉันได้พบท่านแล้ว แล้วฉันจะต้องไปใส่ใจกับสิ่งอื่นใดอีกเล่า? ให้จดจำเสมอว่าลูกเป็นลูกของใคร! สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่ามีเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ สงครามจะเริ่มขึ้นและดังนั้นเมื่อพวกเขาถามลูกว่าลูกมีความสุขและพอใจไหม ให้บอกพวกเขาว่า: เรามีความสุขและพอใจเสมอ แม้ว่าลูกจะเจ็บป่วย ลูกก็ยังอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกแม้กระทั่งมีความสุขและพอใจมากกว่าที่ลูกอยู่ในยุคทอง เมื่อลูกได้พบพ่อผู้ที่ทำให้ลูกมีค่าอย่างมากและให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก เหตุใดลูกยังใส่ใจอะไรอีกเล่า? ลูกๆของพระเจ้าควรมีความใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด? แม้กระทั่งที่นั่น เหล่าเทพไม่มีความใส่ใจอะไรเลย ดังนั้นในฐานะที่พระเจ้าสูงส่งมากกว่าเทพ ลูกๆของพระเจ้าควรมีความใส่ใจต่ออะไร? บาบากำลังสอนพวกเรา! ท่านคือ พ่อ ครูและสัทกูรของเรา บาบากำลังวางมงกุฎบนศีรษะของพวกเรา เรากำลังกลายเป็นผู้ที่มียมงกุฎ ลูกรู้ว่าลูกได้รับมงกุฎของโลกอย่างไร พ่อไม่วางมงกุฎบนศีรษะลูก ลูกรู้อีกในนั้น ในยุคทองผู้เป็นพ่อวางมงกุฎบนศีรษะของบุตรชายของเขา ในภาษาอังกฤษเรียกว่า Crown Prince (มกุฎราชกุมาร) ที่นี้ ถ้าพ่อไม่วางมงกุฎบนศีรษะของบุตรชายของเขา บุตรชายก็ไม่มีมอตทนที่จะให้พ่อของเขาตายที่เขาสามารถจะได้รับมงกุฎ เขาต้องการกลายเป็นจักรพรรดิจากเจ้าชาย สิ่งเช่นนั้นไม่มีอยู่ที่นั่น ตามระบบที่นั่น พ่อวางมงกุฎบนศีรษะของบุตรชายของเขาและจากไปในเวลาของตนเอง ไม่มีการพูดถึงสภาพของการปลดเกษียณที่นั่น เขาสร้างวังให้กับลูกและเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของเขา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าในยุคทองมีแต่ความสุขเท่านั้น ลูกจะได้รับความสุขทั้งหมดในทางปฏิบัติเมื่อลูกไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าอะไรอยู่ในสวรรค์ ลูกจะไปที่ไหนเมื่อลูกจะร่างกายของลูก? เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสวรรค์จริงๆ! พวกเขาพูดว่าพวกเขากำลังไปสวรรค์ แต่พวกเขาไม่รู้สวรรค์คืออะไร ชาติแล้วชาติเล่า ลูกได้รับฟังสิ่งต่างๆที่โง่เขลา เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงความจริง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะอยู่อย่างมีความสุขและความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ สวมมงกุฎของอาณาจักรให้กับตนเองด้วยการศึกษาเล่าเรียน
2. รับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา จงมีความเคารพนับถือต่อศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่กว้างใหญ่และผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ผู้ให้ทานทุกวินาทีในทุกความคิดของลูกเป็นเช่นผู้ประทาน ลูกๆ ของผู้ประทานไม่ใช่ผู้รับ แต่เป็นผู้ให้ ลูกต้องให้ทุกวินาทีในทุกความคิด เมื่อลูกกลายเป็นผู้ให้ทานเช่นนั้น ลูกจะถูกกล่าวได้ว่ามีหัวใจที่กว้างใหญ่ ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ โดยการกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ลูกได้รับพลังที่ยิ่งใหญ่โดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะให้ คลังสมบัติของลูกเองต้องเปี่ยมล้น ลูกได้รับอะไรก็ตามที่ลูกต้องการจะได้แล้ว อะไรอื่นเล่าที่ยังคงเหลืออยู่? ดังนั้นเฝ้าแต่ให้และโดยการให้ คลังสมบัติของลูกจะเปี่ยมล้นแม้กระทั่งมากขึ้น

คติพจน์: ในการที่จะสะสมคะแนนเต็มในทุกวิชา ให้สร้างสมคุณธรรมของการเป็นผู้ใหญ่

มีประสบการณ์กับสภาพสมบูรณ์พร้อมและเพียบพร้อม เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา:

- 23) ทำให้ทุกคุณธรรมและพลังเป็นรูปของลูก ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและเป็นตัวของคุณธรรมทั้งหมดและพลังทั้งหมด คุณธรรมและพลังไม่ได้แยกจากตัวฉัน แต่ถูกหลอมอยู่ในรูปของฉัน ลูกไม่ต้องทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึงแต่ถูกหลอมอยู่ในการจดจำระลึกถึง การฝึกฝนนี้จะทำให้ลูกทัดเทียม เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม

*** โอม ขานติ ***